

der er skeet i det her omspurgte Finantsaar, skal billiges.

Udvalget skjøner ei rettere, end at de af Statsrevisorerne anførte Grunde tale overveiende for den af dem antagne Mening, og, da de iøvrigt Intet i Realiteten mod Udbetalingen have fundet at erindre, indstiller Udvalget saaledes, at det besluttet:

- c) Endeligen er under de blandt forestaaende Tit. a nævnte Udgiftsposter opført „Gage til en afgang Director for Lidsrummet fra 1ste Januar til 4de Marts 1850“, der er belastet Regnskabet for Aaret 1849, men først udbetalt i Aaret 1850. . . . . 414 Rbd. 24 f.

Statsrevisorerne have forsaavidt bemærket, at, naar det ved Ministeriets Resolution af 10de Juni 1850 er bestemt, at det ny nævnte Gagebeløb skulde debiteres Regnskabsaaret 1849, fordi Intet var anvist i Finantsloven til Betaling af Gagen, kunde de ikke erkjende Grunden for tilstrækkelig eller Posteringen for rigtig, efterdi en Udgift, som henhører til, forfalder og udbetales i Regnskabsaaret 1850—51, bør opføres i Regnskabet for 1850—51, hvad enten Pengene dertil ere anviste i Finantsloven, eller ikke. Idet Revisorerne iøvrigt have anset Gagen som en Gjæld for Statskassen, have de derhos indstillet Udgiften til Rigsdagens Billigelse.

Da den her omhandlede Udgift er skeet i Finantsaaret 1850—51, foreslaaer Udvalget, at det besluttet:

- d) Omkostningerne til „Contoirhold, Brandforsikring osv.“ have udgjort 3001 Rd. 53 f. medens dertil kun var calculeret . . . . . 2787 — 48 —

Altsaa en Overskridelse af 214 Rd. 5 f.

Ifølge de meddeelte Dplysninger er denne Overskridelse foranlediget ved,

Udgiften, 414 Rbd. 24 f., billiges.

Overskridelsen, 214 Rbd. 5 f., billiges.